

Kövessi Erzsébet Baptista Szakképző Iskola
1047 Budapest, Telepes utca 22.

Vezetői Program
Molnár Szabó László

„A gyerek az első, az adminisztráció várhat”

„Szürkezónában mozgunk, vagyis új ösvényeket taposunk a közoktatásban”

„Felfekszünk a hullámokra”

Molnár Szabó László

Készült: 2024. május 15.

Az első rész a pénzről szól:

Jelenleg a normatívához képest éves szinten 30 millió forint hiánnyal élünk. 200 millió forint a költségvetésünk. A kiadásaink döntő része bérköltség. A működési költségeimet már nem tudom jobban visszafogni, ha itt lemondok valamiről, akkor az már a bezárás. A bérek esetében is elég visszafogattak vagyunk. Megoldás lenne néhány tanárt 90%-ban foglalkoztatni vagy a fonottbútor szakmát megszüntetni, de ez olyan mértékben vezetne az iskola identitás veszteséhez, mint egy közeli hozzátartozónk hirtelen halála. Az alapvető problémát ráadásul nem oldaná meg.

Magasabb osztálylétszámok, esetleg több osztály. Ez járható út, de ehhez fizikailag növelni kellene az iskola alapterületét. A befektetéssel sem biztos, hogy kijönnénk nullára. A megtérülés is a messzi távolba nyúlna. Azonban még ez sem garantálja, hogy 30 fős osztályokat tudnánk indítani, ha nincs elég jelentkező. Csak körbe forgunk...

Ha úgy határoztok, hogy vállaltjátok az iskola fenntartását a bizonytalan megtérülés ellenére is, akkor érdemes tovább olvasni a csillagok után. Ha nem akkor röviden tudok válaszolni: igen, viszem tovább az iskola ügyeit és előkészülünk a zárásra.

Mi legyen a felesleggel?

A mi iskolánk egy dinamikusan változó, összetett emberi szándékok által formálódó teremtmény. Vidám és őszinte.

Az iskola társadalmi környezetét meghatározza az a tény, hogy túl sokan vagyunk. Gazdasági berendezkedésünk nem teszi érdekelté a vállalkozásokat abban, hogy a közepes vagy gyengébb képességű gyerekek értelmes és hasznos munkát találjanak. Ha oktatásban gondolkodunk, akkor a megfelelő szakmaválasztás is akadályoztatva van, illetve, például a szakmai vizsga számolással és/vagy szövegértéssel megoldható része nehézségbe ütközik. Az érettségi elérhető szintje és tárgyai sem teszik lehetővé a továbbtanulást, így az érettségi értéke kétségessé válik.

Jelenleg ez a két út áll rendelkezésre a középiskolai tanulmányok esetében.

Az oktatás finanszírozása nem segíti, hogy az érintett tanulók a nekik megfelelő és szükséges figyelmet, időt, fejlesztést megkapják. Terheli a helyzetet, hogy a pedagógusokat nem készíti fel senki az egyre gyorsuló technikai, társadalmi, értékrendbeli és életmódbeli változások

kezelésére. Mi magunk sem tudjuk, hogyan kellene kapcsolatot építeni a Tiktok által módosított agyakkal. Mit mondjunk, miért érték az, amit tanítunk, mi a haszna, mi az értelme. Sajnos, a szülők sem nyújtanak a gyerekeknek elég segítséget, így a szülői háttér sem ösztönző. Nagyon sok jó tanulmány készült erről a folyamatról, nem vagyok meggyőződve arról, hogy megtaláltuk a jó megoldást.

A kérdés összetett, nem gondolom, hogy a mi iskolánk rövidtávon érzékelhető változást tudna elérni. Viszont, hatalmunkban áll megválasztani, hogy mit kezdünk azzal az erőforrással, ami rendelkezésünkre áll.

Az iskola fizikai adottságai nem megfelelőek. Ez nagyszerű lehetőséget ad, mert így a szűkös hely szinte rákényszerít minket a személyes kapcsolattartásra. Ezenfelül számos előnnyel jár: nem kell üres tereket fűteni, mindenről értesül mindenki, nincsenek telefonmellékek, nincsenek elérhetetlen emberek, nem kell folyósó ügyelet, porta, hatékonyan lehet takarítani, a kihasználtság tökéletes. Minden közös programunkat nagyon át kell gondolni. Elismerem, néha jól jönne, ha lenne közösségi tér, ebédlő, tornaterem, tanterem, megbeszélésre alkalmas tárgyaló, karbantartó helyiség, raktár, infoterem, 50X60 cm-nél nagyobb tanári asztal, tanári szoba, WC és ehhez hasonló luxus dolgok. Az épület műszaki állapota sem túl jó, de az ablakjavítás és csatornatisztítás csak közelebb hoz minket, egész jó csapatok alakulnak a különböző szakterületeken, mindenki ráébred, hogy mennyi, eddig nem is sejtett készségei vannak. Gyönyörű, rózsás kertünk van, pingpong asztallal. Nos, a fizikai környezet bemutatását itt most nem erőltetem tovább, átváltanék arra, ami igazán erőssé és büszkévé tesz minket.

Nagyon jó tanáraink vannak, sőt, ami szintén nélkülözhetetlen, nagyon jó takarítók, fejlesztőink, gazdasági részen dolgozóink és iskolatitkárságunk van. Így, együtt, eddig minden elénk tornyosuló változást a javunkra fordítottunk. Szakma-, iskola típus-, fenntartó-, oktatási rendszer-, könyvelő- és igazgatóváltás, költözés, energiaválság csak a kedvünket növeli és egyre vidámabbak leszünk.

Az évek során nagyon sok gyereket ismertünk meg, belefolytunk az életükbe, javítottunk a kilátásaikon. Ez visz minket előre. Ez az a háttér, amire a további igazgatói működésemet alapozom.

A KSH által közreadott statisztikák azt mutatják, hogy egyre kevesebb a gyerekek száma. A jelenlegi kormányzati törekvések olyan irányba hatnak, hogy az osztálylétszámokat egyre

inkább felduzzassák, az állam által fenntartott iskolák kihasználtságát növeljék, az egy tanárra jutó tanulók száma is növekedjen, könnyen ellenőrizhető, adatalapú tananyagot vezessenek be, a hivatalok létezésének szükségességét igazoló bürokratikus rendszert építsenek ki és lehetőleg ne a kritikus, hozzáértő gondolkodást fejlesszék a jövő generációkban.

Ha ilyen iskolává válnánk, az elég szörnyű lenne.

Az én elképzelésem egy iskola szerepéről és működéséről ennek szöges ellentéte.

A hozzánk jelentkező tanulóknak sokkal több személyes törődésre és figyelemre van szüksége. Ezzel sem biztos, hogy eljutnak az érettségi vizsgáig. Igyekszünk ennek érdekében mindent megtenni, de a családi és társadalmi környezetüket nem tudjuk megváltoztatni. Mindemellett már mi is látjuk, hogy miért nem nyernek felvételt más iskolákba.

■

Mi akadályozhatja a vezetői tevékenységemet?

- Tisztában vagyok vele, hogy a jogszabályok ellenében nehéz bármit is tenni, nem is biztatnék erre senkit. Ha nem is tisztelem a törvényeket és a kormányrendeleteket, de a legjobb tudásom szerint betartom őket. A jogszabályi változásokat csak lazán követem, példaképeim: Nagy Endre, Molnár Laci. Soha nem érek még a nyomukba se.
- Nem tudok egyszerre több dologra figyelni.
- Érzelmi intelligenciám alacsony, empátikus képességem szintén. Ezt tudatosan fejlesztem, de lehetne jobb is.
- Genetikailag ellenállok minden adminisztrációs tevékenységnek.

Mi segítheti a vezetői tevékenységemet?

- Jó munkahelyi légkört alakítottam ki.
- Sokat tudok dolgozni, soha nem voltam még betegállományban.
- Életem delén vagyok.
- Figyelembe veszik a véleményemet.